

[Bernhard Baunsgaard.]

momsen. Dens virkninger er kendt, alle er kendt, at den virker socialt skæv. Man foreslår nye afgifter på benzin og olie, man har helt opgivet den råenergiavgift, der dog pegede frem mod en energipolitik. Nu er der bare blevet splinter, tilfældige splinter, tilbage.

Om vores stilling til punktafgifterne skal jeg føje til, at i dette ligger der en hensigt. Der er en god mening i, at man i et vist omfang forøger disse afgifter. Vi erkender jo alle, at vi overbelaster vor indkomstbeskatning, og at punktafgifterne ikke følger med kroneinflationen eller kroneforringelsen, eller hvad man vil.

Om de enkelte forslag skal jeg kun sige samlende, at de fleste af forslagene har udvalget ikke haft tid til at gennemarbejde på en forsvarlig måde; der har ikke været tid til så mange forslag. Vi må derfor som hovedregel anmode om, at forslagene kommer i udvalg igen.

Kun om ét forslag kan jeg i dag sige, at det synes at være parat til gennemførelse, og det er forslag nr. L 207 om registrering af lystbåde. Jeg gør det udtrykkeligt med den bemærkning, at her er alene tale om et lovforslag, der siger, at man skal registrere lystbådene. Det kan have en mening i sig selv, sådan at man bedre kan finde frem til en lystbåd, der stjæles. Vi har fra radikal side ikke bundet os til, hvordan dette register skal bruges. Om et rigtigt provenu vil være 30 mill. kr. eller 100 mill. kr. eller 3 mill. kr., det kan vi i dag ikke tage stilling til, før vi får registreringen.

Lovforslag nr. L 199 og nr. L 200, der handler om benzin- og olieafgifter, må vi bede om kommer i udvalg igen. Vi har ikke i tilstrækkeligt omfang drøftet, hvordan virkningerne vil være, og om den foreslåede forhøjelse er den rigtige.

Også lovforslag nr. L 202 om emballageafgifter må vi bede om kommer i udvalg igen. Vi har vel lagt mærke til, at regeringen nu agter at fjerne visse meget alvorlige fejl i denne afgift, men vi ønsker, at det skal i udvalg igen for at drøfte ikrafttrædelsestidspunktet, for at drøfte, om vi har nået alt igennem. Men i øvrigt er det et godt forslag om emballageafgift af hensyn til miljøet, hvis vi kan undgå disse engangsemballager, der forpester det. Det turde siges at være en alvorlig fejl, at den værste form for ødelæggelse af miljøet, blikemballage, havde regeringen oprindeligt fritaget for afgift.

Med hensyn til lovforslag nr. L 203 om char-

terflyvning må vi have mere tid til at drøfte forslaget virkninger igennem.

Lovforslag nr. L 204 og nr. L 205 må vi have mere tid til at drøfte i udvalget, vi er ikke færdige med dem. Tobaksafgifterne kan nok – hvis man alene ser på afgiftshøjden sammenlignet med kroneforringelsen – tåle en forøgelse, men det har jo andre skæve virkninger. Der er grænsehandelen. Det samme gælder lovforslag nr. L 206 om spiritus.

Lovforslag nr. L 207 har jeg talt om, og derefter er jeg fremme ved lovforslag nr. L 208 om momsen. Her er vi jo enige om, at den rammer socialt ikke godt. Enhver ved, at de høje indkomster har en række udgifter, som ikke er momsbelagt. Jeg kan bare her nævne, at en række af de ting, som man typisk bruger ved en stor indkomst, nemlig personlig hygiejne og service, i langt højere grad end andre ydelse-er jo ikke er momsbelagt.

Det radikale venstre er derfor indstillet på, at der skal sociale kompensationer til, når vi forhøjer momsen. Jeg forstår også, at regeringen af hensyn til roen på arbejdsmarkedet mener, at vi skal bruge 800 mill. kr. hertil. Tilbage for mig står så det komplet uforståelige, at man vil gennemføre en social kompensation og samtidig ofre helt unødvendige penge på administrationsomkostninger ved at give tilskud til f. eks., at franske oste skal blive billigere for dem, der har råd til at interessere sig for specialiteter. Vi ved jo fra undersøgelser, at det er en dårlig måde at kompensere på. Det er ikke den dårligste, for det er differentieret moms, men vi ved, at det er en dårlig måde, vi ved, at vi kan nå meget mere ved at gøre, som vi foreslår: kigge på personfradraget, forhøje folke- og invalidepensionerne, forhøje børnetilskuddene, forhøje ungdomsydelsen og forhøje uddannelsesstøtten. Det er det, det radikale forslag går ud på. De 800 mill. kr. bør anvendes så meget som muligt på dette, og vi må totalt afvise at komme ind på at give tilskud til fødevarer, hvor man vil spilde en del af det, der skulle bruges til kompensation, på administration.

Lovforslag nr. L 209 er jo alene en følgelov, der afhænger af momsloven. Den må derfor behandles, når momsloven og dens kompensationer skal drøftes.

Derefter er vi fremme ved lovforslag nr. L 211 vedrørende tinglysning. Vi kan ikke i almindelighed godkende en forhøjelse af skødeafgifterne, men vi vil gerne drøfte en for-